ORĘDOWNIK URZĘDOWY
powiatu tczewskiego.

Nr. 36. Tczew, dnia 9-go września 1923 r. Rok IV.

Przedpłata: kwartalnie 60000,— mk. miesięcznie 20000,— „	**ORĘDOWNIK POWIATOWY** wychodzi co czwartek.	Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 120 mk. za 1-łam wiersz milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew. Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

385)

Rozporządzenie
Ministra Robót Publicznych
z dnia 13 kwietnia 1923 r.
wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (D. P. P. P. nr. 20 poz. 229) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rólnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W myśl punktu b. art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. nr. 20 poz. 229) wydawane będzie drzewo opałowe dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności w razie istotnej każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona bez pomocy Państwa zaspokojona być nie może.

§ 2. Na cele wyszczególniono w § 1 niniejszego rozporządzenia drzewo wydawane będzie za opłatą, po cenach ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia z lasów prywatnych.

§ 3. O przydziale drzewa dla instytucji i osób, w § 1 wyszczególnionych decydują władze administracyjne I. instancji Starostwo. Władze te również po uprzednim porozumieniu z właściwym inspektorem wzgl. komisarzem ochrony lasów, dokonywują zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych w miarę koniecznej potrzeby w ilości jednak nie większej niż rocznie jeden metr przestrzenny z 1 hektara zadrzewionej powierzchni w lasach obciążonych serwitutami i 1,½ m. p. z 1 ha

w lasach wolnych od serwitutów.

§ 4. Ilość przydzielonego drzewa opałowego winna być uzależniona od stwierdzonej ilości pieców w instytucjach, lub w mieszkaniach osób, które drzewo otrzymać mają. Dla pieców do ogrzewania w szkołach i zakładach użyteczności publicznej wolno rocznie zająć na jeden piec najwyżej 6 m. p. szczapowych lub krąglakowych, wzgl. 8 m. p. karpinowych, wzgl. 12 m. p. gałęziowych drewna opałowego twardego albo 7 m. p. szczapowych lub krąglakowych, wzgl 10 m. p. karpinowych, wzgl. 14 m. p. gałęziowych drewna opałowego miękkiego, dla pieców do ogrzewania w innych budynkach mieszkalnych wolno zająć rocznie na jeden piec najwyżej ¾ części wymienionych wyżej ilości dla pieców kuchennych czynnych cały rok wolno zająć rocznie na jeden piec najwyżej podwójną ilość drewna, jaka jest oznaczona dla pieców do ogrzewania w innych budynkach mieszkalnych.

§ 5. Od orzeczenia władzy administracyjnej I. instancji (Starostwa) w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można wnieść odwołanie do władzy administracyjnej II. instancji (Wojewody) w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, II. instancja orzeka do dni 14 czy rekurs wstrzymuje czy też nie wstrzymuje wykonanie zajęcia. Po bezskutecznym upływie 14 dni zajęcie może być wykonane.

§ 6. Uprawniony do poboru drzewa winien przed pobraniem drzewa z lasu zapłacić właścicielowi lasu należność według cen ustanowionych w sposób określony §§ 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Ceny drzewa opałowego na pniu na 1 m. p. określać będą na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie po zaciągnięciu opinji komisji do tgeo celu powołanych.

§ 8. Komisje przewidziane w § 7 winni się składać: z wojewody jako przewodniczącego i 4 członków powołanych przez wojewodę, a mianowicie: z przedstawiciela Ministerstwa Robót Publicznych, z przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiciela Skarbu i przedstawiciela właścicieli lasów.

§ 9. Oznaczenie cen winno się odbywać każdego miesiąca dla wszystkich lasów całego obszaru Województwa z których drewno opałowe jest pobierane, przyczem wysokość cen winna być uzależniona od stosunków lokalnych eksplontacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej. Zapłata za zajęte drewna opałowe ma nastąpić według cen obowiązujących w dniu wywozu drewna z lasu.

§ 10. Od orzeczenia Wojewody, wydanego w myśl § 7 niniejszego rozpozrądzenia można odwołać się w terminie 14-dniowym do Ministra Robót Publicznych, który rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drewna.

§ 11. Drewno opałowe winno być zabrane z miejsca wyznaczonego w terminie określonym przez władze administracyjne I. instancji. W razie nie zabrania drewna przez uprawnionego do poboru w terminie określonym przez władze dysponuje niem swobodnie właściciel lasu.

§ 12. Wydane drewno opałowe może być użyte tylko na cele wyznaczone i pod odpowiedzialnością karną nie może być sprzedane lub wogóle odstąpione osobom trzecim.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze zyksuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
Łopuszański.
Minister Roln. i Dóbr. Państwowych:
J. Raczyński.
Minister Skarbu:
W. Grabski.

Pan Burmistrz pp. Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich polecam już teraz stawić wnioski o przydział drzewa na okres zimowy dla instytucji państwowych (szkół) i niezamożnej ludności, pod którą rozumieć należy gminno ubogich i inwalidów o przynajmniej 50 proc. niezdolności do pracy, którzy prócz renty nie mają innego źródła dochodu. Wnioski, które sporządzić należy w dwóch egzemplarzach według poniżej podanego wzoru, muszą być podpisane przez komitet składający się z sołtysa i dwóch członków gminy.

Panowie Nadleśnicy uskarżają się, że przy dotychczasowym zakwalifikowaniu osób uprawnionych do poboru drzewa podawano przez komitety również i osoby, którym według postanowienia ustawy drzewo według cen ulgowych nie przysługiwało.

Wobec tego zaznaczam, że pp. Sołtysów i Przełożonych obsz. dw. wchodzących w skład komitetu, pociągnę do osobistej odpowiedzialności o ile dopuszczą podobne nadżuycia.

Zarazem nadmieniam, że dla szkół do których uczęszczają dzieci z kilku gmin, winna wniosek o drzewo stawić tylko ta gmina na którym terenie szkoła się znajduje.

Koszta za drzewo, zwózkę itp. winni w danym wypadku gminy pomiędzy sobą rozliczyć.

Panu Burmistrzowi i pp. Sołtysom i Przeł. obszarów dworskich zwracam szczególną uwagę na § 1 tego rozporządzenia.

Wykaz osób uprawnionych do poboru drzewa opałowego według cen ulgowych.

(W Z Ó R).

L. b.	Imię i nazwisko	zawód	Miejsce zamieszkania	Stan	Ile dzieci poniżej lat 14	Procent zdolności do pracy	Stan posiadania a) domu b) roli (podać w morgach)	Ilość klas w szkole	Uwagi
1	Franc. Lewandowski	gminno-ubogi	Dąbrowska	żonaty	2		a) b)		liczy lat 60
2	Maksym. Biechowski	inwalida	„	„	3	75%			zajęcia niema
3	Szkoła Dąbrówska							1 kl.	gminno-biedna

Dąbrówka, dnia 10-go sierpnia 1923 r. **Komitet.** **Starosta.**

386)

Obwieszczenie.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego dotyczące taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badania mięsa wraz z trychinoskopją, obowiązującej na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych.

Za zgodą Ministerstwa Rol. i D. P. a na mocy par. 14 rozp. dot. ust. wykon. do oględzin bydła rzeźnego i badania mięsa z 28. 6. 1902, uchylając moje rozporządzenie z 26. 6. 1923 r. str. 214 ustanawiam obowiązująco na obszarze Województwa Pomorskiego z wyjątkiem rzeźni publicznych podwyższenie dotychczasowej taryfy na oględziny bydła rzeźnego, badanie mięsa i trychinoskopji jak następuje:

Gatunek zwierząt	Należytość pobrana od właścicieli zwierząt	Należytość, którą należy oddać policji na koszta podróży i na koszta badania uzupełn.
1) Sztuka bydła rogatego wyjąwszy cielęta do 3 miesięcy	40.000	4.000
2) Sztuka trzody chlewnej		
a) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa i trychinoskopji	27.000	2.700
b) oględziny żywej sztuki rzeźnej wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopji	19.000	1.900
c) trychinoskopja sama	13.500	1.350
3) Cielę do trzech miesięcy, owca, koza albo inne drobne zwierzę	13.500	1.350
4) Koń, osioł, muł, mułosieł	40.000	

Badacz mięsa otrzymuje za 1 klm. podwójny osobno na koszt podróży 3000 marek.

B-I. lekarze wet. pobierają za każde uzupełniające badanie mięsa bez względu na gatunek zwierzęcia 40,000 mk.

W ustępie B-I. ustęp 3 rozporządzenia w omawianym przedmiocie z 10. 4. 191 (Dz. Urz. str. 530) w zdaniu „O ile lekarze weteryn. odbywają podróż własnemi środkami lokomocyjnemi, opłaca się na każdy podwójny klm. drogą polną 10 mk. Zmienia się pozycję 10 mk. na pozycję 9000.

Pozatem otrzymuje resztę brzmienia rozporządzenie z dnia 10 kwietnia 1921 Dz. U. str. 530 w przedmiocie taryfy opłat za oględziny bydła rzeźnego i badanie mięsa wraz z trychinoskopją nadal moc obowiązującą.

Powyższa taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdochwilowego odwołania, wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 20 sierpnia 1923 r.

Wojewoda Pomorski
(—) J. Brejski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 28 sierpnia 1923 r.

Wp. III. 8528/23. **Starosta.**

---

387)

Obwieszczenie.

Wyjaśnienie w sprawie emigracji do Stanów Zjedn.

Rząd Stanów Zjednoczonych, obawiając się zbyt wielkiego napływu cudzoziemców, wydał w r. 1921 ustawę ograniczającą przyjazd emigrantów. Na mocy tego prawa dopuszczona być może w każdym roku tylko pewna ograniczona liczba cudzoziemców z każdego kraju. Liczba emigrantów z Polski w dzisiejszych jej warunkach — t. zw. „kwota polska“ — wynosić może nie więcej niż 31 146 osób.

Na okres od 1 lipca 1923 r. do 1 lipca 1924 r. otrzymała już paszporty i karty wstępu do konsula amerykańskiego (t. zw. dawniej numerki) prawie równa liczba osób, niewiele więc brakuje do wyczerpania „kwoty“ i nieznaczna liczba emigrantów będzie mogła poza posiadaczami paszportów do Stanów Zjednoczonych i kart wstępu, w bieżącym okresie wyjechać do Ameryki.

Tymczasem oczekują niecierpliwie wyjazdu — od paru lat niekiedy rzesze całe, zaopatrzone w affidavity (wezwania rejentalne przesłane przez krewnych z Ameryki i poświadczone w Konsulacie Polskim w Ameryce), a nawet często w karty okrętowe. Gdy tylko nieznaczna ich cząstka będzie dopuszczona, słusznem jest danie pierwszeństwa tym, dla których wyjazd jest najbardziej konieczny.

Dlatego załatwione są w pierwszej kolei, zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wydanym w porozumieniu z Urzędem Emigracyjnym, podania o paszporty osób posiadających affidavity od:

1) mężów, względnie narzeczonych,
2) rodziców,
3) dzieci

Do tej kategorji należą również wszystkie dzieci do lat 14, które nie są zaliczone do t. zw. „kwoty“, niepodlegają więc ograniczeniom amerykańskiej ustawy.

W drugiej kolei, począwszy od 1 sierpnia, rozpatrywane są podania o paszporty osób, jadących do braci, sióstr, względnie szwagrów.

Osoby jadące do dalszej rodziny — wujów, ciotek, kuzynów itp. nie mogą liczyć w roku bieżącym na otrzymanie paszportów ani też wiz amerykańskich, gdyż „kwota“ emigrantów z Polski z pewnością będzie wypełniona jadącymi do najbliższej rodziny.

Z resztą nawet kategorja, mająca perwszeństwo w otrzymywaniu paszportów nie może mieć pewności wyjazdu w bieżącym okresie, pomimo uzyskania pozwolenia na paszport, gdyż ostateczna decyzja w sprawie dopuszczenia do Ameryki należy do Kosnula Amerykańskiego, który może odmówić wizy lub odłożyć ją na czas późniejszy.

Zgodnie z komunikatem, ogłoszonym w dniu 31 maja Konsul Amerykański udzielać ma wiz wyłącznie, jadącym do obywateli amerykańskich, albo do osób, które złożyły podania o ostateczne papiery obywatelstwa, lub wreszcie do b. żołnierzy armji amerykańskich w czasie wojny światowej.

Osoby jadące do t. zw. deklarantów nie magą liczyć na otrzymanie wizy w okresie bieżącym, nawet wówczas gdy ze strony władz polskich niema przeszkód w wystawieniu paszportu. Należy tę sprawę dokładnie rozważyć przed wyrobieniem paszportu, którego koszt obecnie jest znaczny.

Nawet uzyskanie karty wstępu od Konsula Amerykańskiego na podstawie paszportu St. Zjedn. nie daje jeszcze pewności wyjazdu w bieżącym okresie, Konsul, może ją bowiem unieważnić lub odłożyć termin wizy na czas późniejszy. W razie wyczerpania kwoty miesięcznej lub rocznej zmuszeni będą czekać do następnego miesiąca, lub nawet następnego okresu rocznego także ci emigranci, którzy już otrzymali wizy amerykańskie.

Dlatego przestrzegać trzeba jaknajusilniej wszystkich emigrantów aby nie palili przedwcześnie mostów za sobą nie zrywali z dotychczasowym trybem życia, nie sprzedawali domu, gruntu i dobytku, nie rzucali pracy i miejsca zamieszkania, dopóki nie będą zupełnie pewni wyjazdu t j. do chwili gdy, po wypełnieniu wizowych formalności otrzymają od linji okrętowych zawiadomienie, że zostali zarejestrowani na określony okręt, odpływający w wymienionym terminie. Zaniedbanie tej

ostróżności spowodowało już ruinę i wykolejenie wielu osób, pracujących przedtem pożytecznie dla siebie i drugich.

Wogóle przedwczesne i zbyteczne zrywanie się z miejsca, t. zw. „gorączka emigracyjna“ jest niemniej w skutkach swych szkodliwa jak przysłowiowa łatwowierność emigranta, poleganie ślepe na radach osób niesumiennych lub nieświadomych.

W celu ochorny w miarę możności emigrantów przed tem niebezpieczeństwem władze polskie zarówno jak amerykańskie konsularne zaniechały przyjmowania osobistych podań o paszporty, karty wstępu itp. Wychodźcy, przekonawszy się, że osobisty przyjazd do Warszawy narazi ich tylko na daremny koszt i mitręgę, przyzwyczajają się coraz bardziej do załatwienia swoich spraw bądź piśmiennie, pocztą jak tego żąda konsul amerykański, bądź za pośrednictwem miejscowych instytucji rządowych, społecznych i upoważnionych, jak zarządziły władze polskie w sprawach paszportowych.

Więc affidavity swe dla wyrobienia paszportów, składać winni emigranci bądź w starostwach, bądź w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy i Opieki nad wychodźcami (jeżeli urzędy te nie są bardziej oddalone od miejsca zamieszkania emigranta niż starostwa i jeżeli napływ emigrantów do Starostw jest zbyt duży) lub w towarzystwach opieki nad wychodźcami, którym rząd udzielił tego prawa lub wreszcie w Linjach Okrętowych. Odradza się przytem stanowczo składanie dokumentów do dwóch instytucji jednocześnie, nic to bowiem nie pomoże, a tylko stworzy zamieszanie.

Affidavity rozpatrywane są przez Urząd Emigracyjny w Warszawie i w razie zgody na paszport stemplowane i odsyłane do starostwa dla wyrobienia paszportów.

Affidavity zwracane są emigrantom bez względu na pozwolenie lub odmowę wydania paszportu.

Po otrzymaniu paszportu przesłać należy niezwłocznie listem poleconym krótkie podanie do Konsula Amerykańskiego o udzielenie wizy według załączonego wzoru wymieniając: adres, miejsce i datę urodzenia, numer, datę i miejsce wystawienia paszportu, towarzystwo okrętowe, w którym karta została kupiona i port odjazdu. Do podania dołączyć trzeba affidavit, ostemplowany przez Urząd Emigracyjny z kopertą zaadresowaną i markę na odpowiedź.

Affidavity nie są wymagane od reemigrantów. W podaniu swem winni oni wymienić numer, datę i miejsce wystawienia paszportu wydanego przez konsula polskiego w Ameryce, ale nie przesyłać paszportu do konsula. Starostwa bowiem wydadzą im nowy paszport bez zaświadczenia Urzędu Emigracyjnego, zatrzymując stary, wyrobiony w Ameryce.

Gdy Konsul amerykański na skutek tego podania prześle kartę wstępu czekać trzeba cierpliwie wyznaczonego w niej terminu, który przyspieszony być nie może.

Dopiero na 2 dni lub dzień przed tym terminem zgłosić się trzeba osobiście do Urzędu Emigracyjnego w Warszawie (Królewska nr. 23) po wizę emigracyjną przyczem okazać trzeba kartę okrętową opłacona w całości lub do połowy. System ten przyjęty jest dla kontroli linji okrętowych i nie naraża bynajmniej emigranta na straty, w razie bowiem odmówienia wizy linja okrętowa zwrócić musi w całości pobrane pieniądze. Większość emigrantów posiada zresztą karty przysłane przez krewnych z Ameryki, t. zw. „prepaidy“, które przed okazaniem w Urzędzie Emigracyjnym należy ostemplować w biurze polskim odpowiedniej Linji okrętowej.

W dzień oznaczony zgłosić się należy do konsula po wizę amerykańską, poczem Linja okrętowa obowiązana jest dać znać, kiedy nastąpi ostateczny termin wyjazdu.

Emigranci wyjeżdżający do Warszawy dla otrzymania wiz albo w drodze do portu winni strzedz się ajentów i pośredników proponujących mieszkanie i pomoc w załatwieniu spraw mogą to być bowiem oszuści, chcący ich okraść lub wyzyskać.

Najlepiej zgłaszać się do Hotelu Emigracyjnego na etapie Urzędu Emigracyjnego na Powązkach, w którym zapewnione jest przyzwoite pomieszczenie i pożywienie za umiarkowaną opłatą oraz potrzebne informacje lub adresy.

Urząd Emigracyjny przy Minist. Pracy i Opieki Społecznej.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 28 sierpnia 1923 r.

St. 5990/23. **Starosta.**

WZÓR.

Do Konsulatu Amerykańskiego

Warszawa - Jasna 11.

Prośba o udzielenie wizy

Imię i nazwisko:
Adres:
Miejsce urodzenia:
Data urodzenia:
Nr. paszportu:
Data wystawienia paszportu:
Przez jaki Urząd wystawiony:
Posiada szyfskartę Tow. Okrętowego:
Port odjazdu:
Uwagi: Czy jedzie do Ameryki po raz pierwszy?

Załączniki: 1) Koperta zaadresowana z marką na odpowiedź.
2) Koperta zaadresowana z marką na odpowiedź (Dokumenty załączone, są zatrzymane w Konsulacie).

Podpis.

388)

Rozporządzenie

Dotyczy wsparć gminych dla ubogich.

Na mocy uchwały Wydziału Powiatowego z d. 29. 8. 23 r. oraz na podstawie § 1 pruskiej ustawy wykonawczej do niem. ustawy o siedzibie wsparcia z 11. 7. 1891 (b. praw str. 130, 300), rozporządzam co następuje:

1. Gminne związki ubogich i związki ubogich obszarów dworskich są zobowiązane, począwszy od 1 września 1923 r. udzielić każdej osobie, mającej prawo do wsparcia, przynajmniej
   a) 20,000 mk. w gotówce miesięcznie,
   b) 20 funtów 60 proc. mąki żytniej miesięczn.,
   c) 50 funtów grochu rocznie,
   d) 2 centnary jęczmienia rocznie,
   e) 1 centnar kartofli jadalnych miesięcznie,
   f) 2000 sztuk torfu suchego na opał rocznie,
   g) 2 mtr. szczapów na opał rocznie,
   h) wolne mieszkanie,
   i) ½ litra mleka świeżego dziennie.

O ile torfu dostarczyć nie można, dalszy metr drzewa szczepowego na każde 1000 sztuk torfu lub 5 ctr. węgli.

O ile wchodzą w rachubę dwie osoby, tworzące jedną rodzinę, wsparcie podwyższa się:
1) w naturaljach o 75 proc.,
2) w opale o 50 proc.,
3) w gotówce o 100 proc.,

O ile wchodzi w rachubę więcej niż 2 osoby przy wsparciu, wtedy trzecia i każda dalsza osoba (dziecko) powinna otrzymać 50 procent wsparcia podstawowego w naturaljach i w gotówce.

Powyższa uchwała nie narusza umów zawartych przez Związki Zawodowe, lub osoby prywatne, o ile przyznają większe pobory.

Panowie wójci dopilnują ścisłego przestrzegania i zdadzą mi z tego sprawę do dnia 1 listopada b. r.

Tczew, dnia 29 sierpnia 1923 r.

Wp. Br. 8731/23. **Starosta.**

389)

Obwieszczenie.

Zatwierdziłem p. Antoniego Stangenberga z Gorzędzieja sołtysem gminy Gorzędzieje.

Tczew, dnia 28 sierpnia 1923 r.

Wp. I. 8454/23. **Starosta**

390)

Obwieszczenie.

W sprawie oznaczenia cen na artykuły w markach polskich.

Niektórzy kupcy oznaczają ceny na sprzedawane artykuły nie w markach polskich jedynym prawnym środku obiegowym, lecz w innym mierniku np. złotych polskich itp.

Postępowanie takie niema podstawy prawnej, a przedewszystkiem wprowadza w błąd publiczność, ponieważ nie wszyscy znają wartość (kurs) w danej chwili złotego czy innego miernika w stosunku do marki polskiej i nie mogą wypośrodkować sobie ceny danego artykułu w markach polskich.

Celem uniknięcia nieporozumień w tym przedmiocie, zarządził p. Wojewoda Pomorski, aby ceny, oznaczone na zasadzie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5. 7. 22. (Dz. Ustaw nr. 52 poz. 483), opiewały wszędzie tylko w markach poslkich.

Tczew, dnia 31 sierpnia 1923 r.

St. 6375/23. **Dytkiewicz,** starosta.

391)

Obwieszczenie.

dot. **urzędowania pow. lekarza weterynaryjnego.**

Powiatowy lekarz weterynaryjny p. Połomski przy placu tumskim nr. 10, telefon Pelplin nr. 6.

Urzęduje w poniedziałki od godz. 8 do 11 przed południem w Tczewie na starostwie w pokoju 4, a w inne dnie w Pelplinie.

Tczew, dnia 23 sierpnia 1923 r.

St. 6206/23. **Starosta.**

392)

Obwieszczenie

Dotyczy sprzedaży koni wojskowych dla rolników.

Komenda Uzupełnień Koni w Grudziądzu sprzedaje:

1) dnia 12 września b. r. o godz. 10-ej w **Grudziądzu** na placu ćwiczeń przy koszarach gen. Hallera, ulica Lipowa 14-22 (konie i źrebięta).
2) dnia 20 września b. r. o godz. 11,30 w **Pucku** przed gmachem Starostwa (tylko źrebięta).

Tczew, dnia 28 sierpnia 1923 r.

6257/23 St. **Starosta.**

393)

Obwieszczenie.

dot. **unieważnienia wykazu osobistego.**

Unieważniam wykaz osobisty nr. 437 wystawiony przez p. Wójta w Bałdowie dnia 30. 12. 1922 r. dla p. Erna Dylla z Bałdowa.

Tczew, dnia 30 sierpnia 1923 r.

St. 6310/23. **Starosta.**

394)

Obwieszczenie

dot. unieważnienia wykazu osobistego.

Unieważniam wykaz osobisty nr. 975, wystawiony przez p. Wójta w Pelplinie dla pani Erny Güsewell z Pelplina.

Tczew, dnia 30 sierpnia 1923 r.

St. 6306/23. **Starosta.**

---

395)

Obwieszczenie

dot. unieważnienia wykazu osobistego.

Unieważniam wykaz osobisty nr. 1650, wystawiony w grudniu 1920 r. przez p. Wójta w Pelplinie dla p. Roberta Szwarca z Pelplina.

Tczew, dnia 30 sierpnia 1923 r.

6307/23 St. **Starosta.**

---

396)

Obwieszczenie

dot. unieważnienia wykazu osobistego.

Wykaz osobisty nr. 1773 wystawiony w dniu 29. 7. 21 r. przez p. Wójta w Miłobądzu dla p. Charlotty Groth z Czatków unieważnia się.

Tczew, dnia 21 sierpnia 1923 r.

St. 6135/23. **Starosta.**

---

397)

Pomorskie Stowarzyszenie Ubezpieczeń
(dawn. Westpreussische Prov.-Feuersocietät).
Instytucja publiczno prawna Wojew. Pomorskiego oparta na gwarancji finansowej Samorządu Krajow.

Pocztowe konto czek. Poznań Nr. 301 439.
Telefony Nr. 174 i 267.
Adr. telegr. „Pomstow".

Toruń, w lipcu 1923 r.
ul. Żeglarska 26.

Okólnik

dotyczący osadników Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Poznaniu..

Do W. Pana Sołtysa

w ....

pow. ....

Okręgowy Urząd Ziemski w Poznaniu polecił nam pismami swemi z 4 kwietnia i 2 lipca b. r. l. dz. V. 4170-23 L. i IV. 4281-23 L. od 1 kwietnia b. r. podwyższyć sumy ubezpieczeniowe budynków osad rantowych i dzierżawnych oraz folwarków dzierżawnych, będących w ścisłym związku z Okręgowym Urzędem Ziemskim w Poznaniu, a zatem wszystkich osadników O U. Z. w Poznaniu 8000-krotnie (t. j. o 800 000 proc) a od lipca b. r. o dalsze 4000 razy, a więc do wysokości 12 000 krotnie (t. j. o 1200 000 proc.) w stosunku do szacunku przedwojennego. Na podstawie tego podwyższenia regulowaliśmy wypadki pożarów u osadników już od wymienionych terminów.

Przesyłamy zatem w załączeniu polis i dokumentów dodatkowych osadników ubezpieczonych u nas z tamtejszej gminy oraz ich spis, zawierający zestawienie tych polis i dokumentów dodatkowych.

1) Od każdego osadnika należy ściągnąć sumę umieszczoną w 8-mej rubryce spisu, odnotować daty zapłacenia lub przymusowego ściągnięcia w 9 rubryce i wręczyć załączane dokumenty ubezpieczeniowe t. j. polisy i dokumenty dodatkowe.

Jeżeli osadnik wymieniony w spisie, a zatem i w polisie już nie mieszka w gminie, należy te same czynności przeprowadzić z jego następcą, przekreślając nazwisko dawniejszego osadnika w 2-ej rubryce, a natomiast w rubrykach 6-ej i 7-ej umieścić dokładnie imię i nazwisko owego następcy. Prócz tego należy na drugiej stronie polisy pod stemplem instytucji zrobić następującą notatkę:

Dokument niniejszy przechodzi ze wszystkiemi prawami i obowiązkami na p.
jako nowonabywcę osady O. U. Z. w Poznaniu należącej przedtem do p.

Zaświadczenie to winno być opatrzone oficjalną gminną pieczęcią i podpisane przez sołtysa.

2) Jeżeli który z osadników już się ubezpieczył w towarzystwie prywatnem, należy w rubryce 11 dokładnie określić tak nazwę owego towarzystwa jak i sumę ubezpieczoną. Należy również odnośne dokumenty t. j. polisy za pokwitowaniem pościągać i nam przesłać. Zaznaczamy wyraźnie, że uwzględnimy tylko u tych osadników doubezpieczenia zawarte w prywatnych towarzystwach, którzy owe polisy przedłożą nam w oryginale przez sołtysów.

3) Skoro osadnik **przedłoży kwit pocztowy**, że część składki ubezpieczeniowej za rok obecny już zapłacił i wpłata nie jest w polisie uwzględnioną tj. nie została już odciągniętą, to można wpłaconą sumę od obecnej należytości odciągnąć, lecz tylko wtenczas, jeżeli odnośny kwit pocztowy zostanie nam również przesłany. Otrzymanie kwitu winien sołtys osadnikowi zaświadczyć. W każdym innym razie należy ściągnąć całą sumę oznaczoną w 8-ej rubryce.

Po raz ostatni donosimy, że osadnicy, stosownie do § 5 ich kontraktu z O. U. Z. w Poznaniu, są zobowiązani ubezpieczyć tylko u nas swe budynki i po raz ostatni uwzględnimy doubezpieczenia w prywatnych towarzystwach. O ile w tamtejszej gminie znajdują się jeszcze osadnicy O. U. Z. w Poznaniu, którzy nie są umieszczeni w naszym spisie, należy podać ich dokładne imiona i nazwiska a także ich poprzedników na załączonym pustym formularzu, wypełniając dokładnie o ile możności wszystkie inne rubryki owego formularza. I od ta-

kich osadników prosimy zażądać wszelkich dokumentów, t. j. polis za pokwitowaniem odbioru. Owe dokumenty muszą nam również być przesłane.

Ściągnięte składki należy nam przekazać o ile możności jak najprędzej na załączonych czekach pocztowych. Kto z p. sołtysów najpóźniej do 20-go sierpnia r. b. załatwi się z osadnikami i prześle nam pieniądze, może sobie jako wynagrodzenie **potrącić zaraz od przesyłki 5 proc.** (pięć procent). Kto po 20-tym sierpnia, a najpóźniej do 15 września r. b. ściągnie naszą należytość i prześle nam pieniądze a także wypełnione listy i dokumenty, może sobie jako wynagrodzenie potrącić zaraz od przesyłki 2 proc (dwa procent).

W tym terminie należy nam przesłać tak pieniądze, jak i załączone uzupełnione spisy i otrzymane dokumenty. Wszystkie objaśnienia należy umieścić na załączonym spisie lub pustym formularzu w rubrykach „uwagi" lub też w osobnym piśmie.

Koszty przesyłki należy odliczyć od ściągniętych dla nas pieniędzy z wyszczególnieniem wykładów. O potrąceniu kosztów prosimy również nas powiadomić.

Dyrektor Generalny.

---

398)

Ogłoszenie.

Podwyższenie prenumeraty Orędownika Urzędów.

Prenumeratę ustala się z dniem 1 października 1923 r. na 60 000 mr. kwartalnie wyłącznie opłaty pocztowej.

Tczew, dnia 5 września 1923 r.

Wp.I.8698/23. **Starosta.**

Nakładem Drukarni „Dziennika Tczewskiego w Tczewie.
Odpowiedzialny redaktor Stanisław Grzonka, Sekr. Wp. w Tczewie.